

Barndommens Gade
Anne Linnet

Jeg er din barndoms gade
jeg er dit væsens rod.
Jeg er den bankende rytme
i alt hvad du længes mod.
Jeg er din mors grå hænder
og din fars bekymrede sind,
jeg er de tidligste drømmes lette, tågede spind.

Jeg gav dig min store alvor
en dag du var vildt forladt
jeg dryssed' lidt vemod i sindet
en drivende regnvejrsnat.
Jeg slog dig engang til jorden
for at gøre dit hjerte hårdt,
men jeg rejste dig varligt op igen
og tørrede tårerne bort.

Det er mig der har lært dig at hade
jeg lærte dig hårdhed og spot.
Jeg gav dig de stærkeste våben
du skal vide at bruge dem godt.
Jeg gav dig de vagtsomme øjne
på dem skal du kendes igen,
møder du en med det samme blik
skal du vide han er din ven

Jeg er din barndoms gade,
jeg er dit væsens rod.
Jeg gav dig de vagtsomme øjne
på dem skal du kendes igen.
Møder du en med det samme blik
skal du vide han er din ven.

Og hører du renere toner
stemt til en skønnere sang
skal du længes efter min stemmes
sprukne og kejtede klang.
Fløj du så vidt over lande
og voksede du fra din ven?
Jeg er din barndoms gade
jeg kender dig altid igen.